

*Wij kennen het leven niet,
hoe kunnen wij de dood dan kennen?*
Confucius

Herman Muller

* 24-02-1936

† 10-11-1996

echtgenoot van Mini Lammers

Voor uw blijk van medeleven betuigen
wij u onze oprechte dank.

De familie

Een levenlang de ander voortgeholpen.
Belangeloos, onzichtbaar, haast bedeesd.
De weinig woorden maakten plaats voor
daden, bescheiden, liefdevol en onbe-
vreesd.

Geen zee te hoog, geen mens te min
bevonden.

Zijn steun was menigeen een toeverlaat,
iemand die na een werkzaam leven
geniet van vrije tijd die komen gaat.

Dan neemt hij afscheid met een glimlach
op zijn lippen.

Al wat hij deed was immers goed gedaan.
Toch valt het zwaar zijn sterven nu te
dragen.

Vol onbegrip, waarom nu al gegaan.
Jouw warmte en jouw stille liefde,
dat missen wij door jouw vertrek het
meest.

Immers, wordt niet verdriet en lijden
bepaald door dat wat Herman voor ons is
geweest.